

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Hogji Ö.

Cím: A nők parlamentje.

Forrás: Magyarország

Bp.

1913. VI. 22.

(Hely)

(Idő)

(Köt.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

339.6

Hely

Idő

1913

Személy

Helyszám

Közp. nvomt. XX. cs. 23. sz.

A nők parlamentje.

Tegnap este hivatalosan véget ért a nők választójogi világszövetségének budapesti kongresszusa. A bucsuestély, meghatottságban, fényes külsőségeivel, borongós, majd vidám hangulatával, úgy tetszett, mint apothozise a nők szövetségének, érzelmes ölelkezése az eszméért harcoló nőknek és örök barátságra szóló fogadalma Magyarország s a Világ asszonyainak. Így elmúlván tehát a nők nagyhete, illő és szükséges, hogy a nők parlamentjéről most elmondjuk azokat a tanulságokat, amik kikiváncsoltak a szokásos napi tudósítások keretéből és emlékezésre méltók.

A nők világszövetsége alapszabályszerűen komoly, szigorú parlamentáris formák között tartja kongresszusait. Képet nyertünk tehát itt arról, hogy milyen volna a nemzetek parlamentjeinek berendezkedése és nivója, ha nők is ülnének bennök. (Ahol ez már joggá lett, a gyakorlat megerősíti a képzelet rajzát.) Az asszonygyűlések s a harcos suffragettek gyűléseinek rendszerint zajos és turbulens jelenetei után láttunk egy méltóságos, pedáns renddel folyó gyűlést, amelyen megszabott rendben, kimért idő alatt, szóltak az előadók, s a hallgatóság ideális résztvevője volt a dikciónak. Csöndes figyelemmel csüggött a szónok ajkán az asszonytábor s ha hangra tört a tetszés, ennek zajai inkább lelkesítő, sem mint zavaró volt.

Az első megismerő (legyünk őszinték!) tanulság tehát, hogy a nők parlamentje nem valamilyen travesztíája, hanem inkább példaképe annak, amit parlament alatt értünk. S még fontosabb

hogy a gyűlések után, ezt egészen természetesen kell tartanunk. Ugy a szónokok, mint általában a résztvevő hölgyek nemüknek legkiválóbbjai, intelligensek és tanultak. A műveltségnek és tudásnak bizonyos fokán pedig természetesen elvész a megkülönböztetés a nemek közt, a nő hátrányára a férfival szemben. Amily bizonyos, hogy az ügyvéd- s orvosnők hivatásukban épp olyan értékesek, mint férfi-kollégáik, bizonyos az is, hogy a kultúrember fogalma nem válhat szét két nemre. A kultúr nő és kultúr férfi egyet jelent. Ezek a nők tehát nem is a nemüknek, hanem az emberiségnek válogatottjai s így érthető, hogy parlamentjükben együtt volt minden erény, ami az embert nagy eszmék szolgálatában fölemeli a tömeg fölé. S itt tartva veszt a kényes voltából az a kérdés is, amit általában igen kicsinyeskedve és gonosz csufolkodással szoktak feszegetni, hogy ezek a parlamentező nők bizony általában nem nagyon fiatalok és nem tulságosan szépek.

Sajátságosképpen, nőkről lévén szó, különválasztják a kort és szépséget, noha az öreg férfiaknál senki se beszél a szépség hiányáról, mint feltűnő, vagy megemlézésre méltó dologról. Hát igen, a kongresszuson részt vett hölgyek túlnyomó része bizony jócskán belelépett már a balzaci korbá. De milyen ri-billió és hahota lenne, ha ezek a nők nem tisztes koru, érett gondolkodásu, tapasztalt hölgyek, hanem csitri leánykák, avagy pompázó tüntetéssel öltözködő ifju menyecskék volnának? Természetes, hogy a nőknek olyan emancipációjáról lévén szó, amely az egész emberiségnek egy új korszakát nyitná meg, erre az eszmei magas'atra bizony csak érett hölgyek juthattak el és küzdeni ezért az esz-

meért, áldozni rá és arra érdemessé válni, csak sokat tanult, a társadalomban egyéni kvalitásaikkal kitűnt nők képesek. Ez pedig a férfinak sem adódik bajszta'an korában.

S hogy szépek-e?! Nem, igazán nem áhitoznak ezek a nők arra, hogy így különböztessék meg őket a férfiak. S nem a férfiak kedvéért, a nők, az egész világ javára munkálnak. Vesztett-e a nőiességük ezzel a «férfinak való» munkával? A fontos éppen az s a színpátikus küzdelmükben, hogy annak jogra válása egyuttal a nőiesség erényeit viszi be a törvényhozásba. Mert a női erények nem a kor s nem a ruházkodás és nem az arcz és forma szépsége szerint igazodnak. Vagy tán a férfi erényeinél ezek a döntők!?

A kongresszus végén elbucszva egymástól a nők, itt hagyták megerősödve, hódításra felkészülten a nagy eszmét: küzdeni a férfiaknak is, hogy maguk elnyerve a polgári jogokat, megszerezzék, megadják azokat az arra érdemes nőknek is.

H. Ö.

A bucsuestély.

Ahol a nők tanácskozása folyt egy héten át, a Vigadó nagytermében, tegnap este ragyogó bucsubankettre gyűltek össze a kongresszus résztvevői. A virágokkal diszitett asztaloknál estélyi öltözetben vagy ezer nő ült és igen sok férfi is.

Szóltott a cigányzene és vidám hangulatban indult meg az estély. De jöttek a bucsuztatók, az egyes nemzetek delegátusai rövid tóztokban elbucsztak társaiktól és a vendéglátó magyar nők-

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

339.6

Hely

Idő

1913⁴

Személy

Helyszám

től, fölharsant sorra minden nemzet himnusza és hamar melankólikussá lett a hangulat. Magyarországra pedig minden kongresszusi banketten nagy dicséretet árja szokott zuhogni, de tegnap éreznünk kellett, hogy soha ilyen őszinte megindulás nem hatotta át külföldi vendégeinket. A szeretet a magyar nők iránt kitűnt abból a tüntetésből is, amit a végrehajtó-bizottságnak két kiváló vezére: Bédy-Schwimmer Rózának és Glücklich Vilmának rendeztek a külföldiek, pompás ajándékkal kedveskedve nekik. S ma este bucsuvacsorát adnak a külföldi nők azoknak az ifjaknak és leányoknak, akik olyan szorgalommal voltak tolmácsaik és kalauzaik.

Tegnap tehát hivatalosan vége volt a kongresszusnak, de azért volt még ma délelőtt is pótülés.

Mrs. Coit felolvasta a Jus Suffragii szólvó határozatokat. Mrs. Swamwick felolvasta a végrehajtó-bizottság határozatát a politikai állásfoglalás tekintetében. Ebből kitűnt, hogy a nők választójogi szövetsége csak azokkal szemben foglalhat pártállást, akik a nők szavazati joga ellen küzdenek. Mrs. Chapman-Catt ezután megemlítette, hogy a tegnapi zajos taps, amelyet a harczos suffragettek említése idézett elő, a távolállókön azt a benyomást kelthetné, mintha a kongresszus velük szolidaritást vállalna. Ezért ajánlja, hogy a taktikai kérdést most már végleg oldják meg. Szerinte a leghelyesebb volna, hogy ha a kongresszus teljesen neutrális volna az egyes országok harcmodorával szemben. Anita Augspurg dr. azt javasolja, hogy az első határozati javaslatát szavazás nélkül fogadják el. Miss Royden indítványozza, hogy egyáltalában ne szavaz-

zanak a tárgy fölött, hanem térjenek felette napirendre. Mrs. Swanwick a következő határozati javaslatot terjeszti be: Azokban az országokban, ahol szólási és gyülekezési szabadság van, a leghelyesebb eszköz a nők választójogának elérésére, ennek a szabadságnak erélyes igénybevétele az ország tanácsadóival egyetértően.

A Feministák Egyesülete, kárpótolni akarván azokat, akik a kongresszusi tagok rendkívül nagy száma miatt nem juthattak be a kongresszus előadásaira, fölkért néhányat a legkiválóbb külföldi szónokok közül, hogy ma délután 6 órakor a Vigadó nagytermében tartandó nyilvános gyűlésen ismertessék a nőmozgalom egyes problémáit a budapesti közönség előtt. A meghívott előadók a következők: Anita Augspurg (Németország), Cicely Corbett-Fischer és Mrs. Despard (Anglia), Teresita Pasini (Olaszország) és Mrs. Charlotte Perkins-Gilman (Amerika). Belépődíj nincs.

Érdekes zeneestély lesz hétfőn, e hó 23-án délután 6 órakor a Pedagógiai Szeminárium termében. A nőkongresszusra összesereglett nagyszámu érdekes idegen között van Oswald Powell, híres angol pedagógus és az angol falusi néplélek kiváló ismerője is, aki európai körutja megszakításával hosszabb időt tölt fővárosunkban és mintegy a kongresszus nagy nemzetközi eszmecseréjének befejezéseképpen itt is ismerteti az újonnan felfedezett és a kontinensen teljesen ismeretlen ősrégi angol népdalokat, amelyeket csak a szájhagyomány útján őriztek meg az Angliában évszázadokig tartó zenei hanyatlás korán át. Powell tanár német nyelven tart előadást és utána mutatót is ad a gyönyörű dalokból.

Székesfővárosi háziyomda 1915.

Legfr. 0: A nők parlamentje
2.